

Carl Michael Bellman Salm nr. 37

ÖFVER E VANGELIUM PÅ PÅSKEDAGEN. MARC. 16:1.

Musik Henrik Bøggild

Med din fot på graf - vens brädd, Dit hvar blick du närm - re
trä - der, Van - drings - man! i hvad för klä - der Ar du till din re - sa klädd? Hu - ru
har du dig be - dra - git, Hu - ru mörk är din ge - stalt, Se'n ditt
Hu - ru har du dig be - dra - git, Hu - ru mörk är din ge - stalt,
blod, i Do - pet tva - git, Nyss blef re - nadt öf - ver - allt!

2) För ditt släktes häpna syn,
På ett träd, ur jorden brutit,
Frälsarns svett i droppar flutit
Vid naturens sorg i skyn.
Folken än i dag bekänna,
Ända in i grifcevrån:
Sannerligen var ock denna
En rättfärdig man - Guds Son!

3) Öfvergifven utan tröst,
Att Guds vredes domar lida,
Ser du dem, som vid hans sida
Fordom lutat till hans bröst,
Honom lönligt öfvergifva
Och med ögonen ihop
Liksom du i sömn förblifva
Vid hans marter och hans rop.

4) Nå, om en botfärdig gråt.
Läsare, din klagan öker
Och om Christi graf du söker
På en oss så törnig stråt:
Bönens kraft ditt mod upphjelper,
Som du tror, så skall dig ske;
Ty den stenen. Ängeln stjelper,
Bådar din uppståndelse.

5) Vägen, som du vandra bör,
Just den vägen, som du söker,
Sig i villostigar kröker
Och din syn så lätt förför.
Men om skumt ditt öga villas
På så mörk och farlig stig,
Ingen ursäkt för dig gillas,
Väktarna förvarna dig.

6) Fäst vid Korset ditt förbund:
Vägens längd, hvad vill den säga
Mot att tåligt öfverväga
Vansklighetens korta stund?
Korsets tyngd din skuldra pryder,
Tårar gör din vandrings prakt
Men vet hvarje tår betyder
Mer än tusen verldars prakt.